

[Hans Hansen.]

er saadan, at jeg næsten vil betegne det, der foregaar, som rene Lystmord, der ikke har med Jagt at gøre. Jeg vil derfor tro, at det vilde være mere betimeligt, om man i de Bestemmelser, der vedrører Fredningen, havde Opmærksomheden mere henvendt paa det, som sker paa mange Maader, baade gennem Krybskytteri og gennem Klapjagt, end paa det, man her synes at ville, nemlig gribe ind i rent private mellemretslige Forhold, hvor man tilmed kommer ind paa Omraader, hvor man kan komme til — det er ikke, fordi jeg er bange for, at der kan ske saa stort i dette Tilfælde — at hidføre en direkte Svækkelse af den saakaldte Realkredit, ved at man skyder en saadan Panteret ind foran tidligere Behæftelser af Ejendomme.

Jeg vil gerne med disse Ord med Hensyn til det foreliggende Lovforslag sige, at det, det gælder om efter min Mening, er mere Fredningsbestemmelser, og at man maa tage Hensyn til, at de Forhold, der mellemretsligt privat i Øjeblikket er indgaaet, ikke bliver krænket, og at det er et Omraade, hvor Staten efter vor Mening ikke behøvede at gribe ind. Det er Lovgivningsmagtens Opgave i første Række at have Opmærksomheden henvendt paa Fredningsbestemmelser, medens en Lov som den foreslaaede er en Halvhed mellem en Ekspropriationslov og en Fredningslov.

Sevelsted: I det Forslag til en ny Jagtlov, som den højtærede Landbrugsminister har forelagt, foreslaas der jo mange Ændringer i den bestaaende Jagtlov, men jeg tror nok, jeg tør sige, at den vigtigste af disse er den, der findes i § 1, og som gaar ud paa, at for Fremtiden skal Jagtretten knyttes til Brugsretten. Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, gik jo derimod. Jeg kan i saa Henseende fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, han fremsatte. Jeg tror, det vilde være rigtigt at bevare den nugældende Tilstand, at Jagtretten er knyttet til Grundejeren. I den nugældende Jagtlovs § 14 bestemmes det jo, at enhver, der vil gaa paa Jagt, skal løse Jagtkort, og der findes Jagtkort til henholdsvis 2 og 20 Kr. I det foreliggende Lovforslag er denne Bestemmelse strøget. Hvad angaar de 2 Kr.'s Jagtkort, hilser jeg dette med stor Tilfredshed. Der er vist aldrig her paa Rigsdagen vedtaget en Lovbestemmelse, der har haft saa ringe økonomisk Betydning for de enkelte som denne Lovbestemmelse om de 2 Kr.'s Jagtkort, men som har vakt i den Grad Modstand og

Misfornøjelse, jeg kunde fristes til at sige Harme. Det er jo ikke blot de 2 Kr., man har rettet sin stærke Modstand imod, men naar man er saa stærkt misfornøjet med Bestemmelsen, er det ubetinget, fordi man har følt den som et Indgreb i Ejendomsretten, et Indgreb i Retten over den Ejendom, man besad. Jeg kan ikke se rettere end, at de Mennesker, som har haft den Opfattelse, i nogen Grad har haft Ret deri. I forrige Rigsdagssamling blev der her til Rigsdagen indsendt et Andragende fra en Del Beboere i Viborg Amt om at ophæve Bestemmelsen om de 2 Kr.'s Jagtkort. En hel Del Beboere i en lille By Havredal i Amtet var nemlig idømt Bøder, fordi de havde tilladt sig at gaa og skyde paa deres Ejendom uden Jagtkort. De protesterede energisk mod dette Bødepaalæg, og da de ikke vilde betale Bøderne, blev Resultatet, at man maatte sætte dem i Fængsel. Dertil vil jeg sige, at saa længe Loven gælder, skal den selvfølgelig respekteres, men naar Folk driver det saa vidt, at de protesterer saa energisk mod at betale en Bøde, at de hellere gaar i Fængsel end betaler, forstaar jeg, at det ikke er de 2 Kr., det drejer sig om, men at Sagen er den, at man føler, at der her foregaar et Overgreb. Det kan heller ikke nægtes, at det ser noget mærkeligt ud, at man for at have Lov til at gaa paa Jagt paa sin egen Ejendom skal svare en Afgift af 2 Kr. for et Jagtkort. Derfor er det rigtigt af Ministeren, at han har strøget denne Bestemmelse i sit Lovforslag. Om det ogsaa er rigtigt, at Bestemmelsen om Jagtkort til 20 Kr. skal udgaa af Jagtloven, er et Spørgsmaal, som der maaske kan forhandles om. Mit Partis Ordfører gjorde sig til ubetinget Talsmand for, at disse Jagtkort burde bibeholdes. Jeg vil for mit personlige Vedkommende sige, at jeg skulde ikke sørge stærkt, om de faldt bort. I det mindste vilde jeg sætte Pris paa, at Beløbet blev halveret. Det er nemlig min Opfattelse, at der særlig i de sidste Aar har været en hel Del Jægere, som overhovedet ikke har løst de 20 Kr.'s Jagtkort, men som alligevel ikke har indskrænket deres Jagtomraade til deres egne Ejendomme, og dersom det er Tilfældet, bliver det en endnu mere urimelig Bestemmelse for de faa, som løser dette Jagtkort. Det er ikke saa længe siden, jeg hørte en Mand udtale, at det med at løse Jagtkort var ikke moderne længere, det havde været det en Tid, men det var forbi. Naar det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte, at han troede, at disse Jagtkort har bevirket, at Jægerens Antal er blevet mindre — det viste Antallet af løste Jagt-